

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 13 juni 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Artiklarna 18, 21 och 165 FEUF – Ett idrottsförbunds tävlingsregler – Rätten för en amatöridrottare som är medborgare i en medlemsstat att delta i ett nationellt mästerskap i en annan medlemsstat – Olika behandling på grund av nationalitet – Inskränkning av den fria rörligheten”

I mål C-22/18,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Amtsgericht Darmstadt (Distriktsdomstolen i Darmstadt, Tyskland) genom beslut av den 2 november 2017, som inkom till domstolen den 11 januari 2018, i målet

TopFit eV,

Daniele Biffi

mot

Deutscher Leichtathletikverband eV,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Prechal samt domarna F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund (referent) och L. S. Rossi,

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: enhetschefen D. Dittert,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 december 2018,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- TopFit eV och Daniele Biffi, genom G. Kornisch, Rechtsanwalt,
- Deutscher Leichtathletikverband eV, genom G. Engelbrecht, Rechtsanwalt,
- Spaniens regering, genom S. Jiménez García, i egenskap av ombud,
- Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

– Europeiska kommissionen, genom M. Kellerbauer och I. Rubene, båda i egenskap av ombud, och efter att den 7 mars 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 18, 21 och 165 FEUF.
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan TopFit eV och Daniele Biffi, å ena sidan, och Deutscher Leichtathletikverband eV (tyska friidrottsförbundet) (nedan kallat DLV), å andra sidan. Målet rör villkoren för deltagande av medborgare från andra medlemsstater i nationella mästerskap i amatöridrott i seniorklassen.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Artikel 165 FEUF, som återfinns i avdelning XII i EUF-fördraget med rubriken ”Utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott”, anges följande i punkterna 1 och 2:

”1 ...

Unionen ska bidra till att främja europeiska idrottsfrågor och ska då beakta idrottens specifika karaktär, dess strukturer som bygger på frivilliga insatser samt dess sociala och pedagogiska funktion.

2. Målen för unionens insatser ska vara att

...

- utveckla idrottens europeiska dimension genom att främja rättvisa och öppenhet i idrottstävlingar och samarbetet mellan organisationer och myndigheter med ansvar för idrott samt genom att skydda idrottsutövarnas fysiska och moraliska integritet, särskilt när det gäller de yngsta utövarna.”

DLV:s regelverk

- 4 I 5.2.1 § i Deutsche Leichtathletikordnung (de tyska tävlingsreglerna för friidrott) (nedan kallade tävlingsreglerna) om rätten att delta i tyska mästerskap, i dess lydelse av den 17 juni 2016, anges följande:

”Samtliga mästerskap är i princip öppna för alla idrottare med tyskt medborgarskap och med giltig rätt att representera en tysk friidrottsförening eller -sammanslutning.”

- 5 Tävlingsreglerna innehöll tidigare en bestämmelse i 5.2.2 §, varigenom unionsmedborgare hade rätt att delta i tyska mästerskap om de sedan minst ett år hade rätt att delta för en tysk friidrottsförening eller -sammanslutning. Den bestämmelsen upphävdes den 17 juni 2016 och ersattes aldrig.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 6 Daniele Biffi är en italiensk medborgare född år 1972. Han bor i Tyskland sedan år 2003. Daniele Biffi tävlar i löpning såsom amatör i grenarna 60 m, 100 m, 200 m och 400 m i seniorklassen (över 35 år). Han är medlem i TopFit, en idrottsförening med huvudkontor i Berlin (Tyskland) och medlem av Berliner Leichtathletik-Verband (Berlins friidrottsförbund), som i sin tur är medlem av DLV.
- 7 DLV samlar alla friidrottsförbund på delstatsnivå. Det organiserar nationella mästerskap i friidrott för tre kategorier av idrottsutövare, nämligen ungdomar under 20 år, ungdomar i elitkategorin och senioridrottare.
- 8 Daniele Biffi, som inte längre är medlem i Italiens nationella friidrottsförbund, har sedan år 2012 deltagit i nationella mästerskap för senioridrottare i Tyskland.
- 9 Fram till den 17 juni 2016 angavs det i 5.2.2 § i tävlingsreglerna att unionsmedborgare som inte var tyska medborgare kunde delta i de tyska mästerskapen om de sedan minst ett år hade rätt att representera en tysk friidrottsförening eller -sammanslutning.
- 10 På ovannämnda datum gjorde DLV en ändring i tävlingsreglerna genom att upphäva den bestämmelsen. I 5.2 § i tävlingsreglerna nämns numera endast tyska medborgare och, i enlighet med DLV:s riktlinjer, är det därför i första hand idrottare med tyskt medborgarskap som tas ut för att delta i nationella mästerskap.
- 11 Den hänskjutande domstolen har anfört att DLV har motiverat denna ändring med att tyska mästare endast borde vara tyska medborgare som kan tävla i mästerskap med "GER"-förkortningen, som hänvisar till "Germany", det vill säga till Tyskland. Det skulle inte vara möjligt att införa undantag för senioridrottare från de regler som gäller för andra kategorier av idrottsutövare, nämligen för ungdomar under 20 år och för elitkategorin.
- 12 I sitt skriftliga yttrande klargör DLV att tävlingsreglerna anger att utländska medborgare som har rätt att delta för en klubb eller sammanslutning av idrottare inom DLV:s territorium eller för ett annat nationellt förbund kan, när det är motiverat, få rätt att delta utan placeringsregistrering, om de får tillstånd att göra detta innan registreringen för det aktuella idrottsarrangemanget avslutas. Med detta tillstånd får de endast delta i den första omgången i ett tävlingslopp eller i de första tre deltävlingarna i en teknisk tävling.
- 13 TopFit anmälde Daniele Biffi till de tyska inomhusmästerskapen för senioridrottare i grenarna 60 m, 200 m och 400 m, som hölls i Erfurt den 4 och 5 mars 2017. Anmälan avslogs dock av DLV med den följd att Daniele Biffi helt och hållet uteslöts från mästerskapen i Erfurt, trots att han uppfyllde samtliga villkor för deltagande utom det om medborgarskap. TopFit och Daniele Biffi lämnade utan framgång in ett klagomål mot avslagsbeslutet till förbundets juridiska kommitté.
- 14 DLV anordnade ett annat tyskt mästerskap för senioridrottare från den 30 juni till den 2 juli 2017 i Zittau, för vilket Daniele Biffi hade uppnått de kvalgränser som krävdes för att tävla i 100 m, 200 m och 400 m. Eftersom Daniele Biffi endast hade rätt att delta i mästerskapen "utom tävlan" eller "utan placeringsregistrering", lämnade han tillsammans med TopFit in en ansökan om interimistiska åtgärder vid den nationella domstolen för att säkerställa Daniele Biffis fulla deltagande i mästerskapen. Denna ansökan avslogs.
- 15 Daniele Biffi tilläts delta i dessa lopp, men endast till viss del. Han erhöll nämligen inte någon placering, vare sig i lopp på tid eller i lopp med final, såsom är fallet för 100 m, där han endast fick delta i kvalificeringsomgångarna, men inte i finalen.

- 16 Följaktligen väckte Daniele Biffi och TopFit talan vid den hänskjutande domstolen och yrkade att Daniele Biffi skulle tillåtas att delta i kommande tyska friidrottsmästerskap för senioridrottare och bli upptagen i resultatlistan i dessa. De gör gällande att Daniele Biffi uppfyller samtliga DLV:s krav, bland annat vad gäller resultat, bortsett från kravet på tyskt medborgarskap.
- 17 Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i om ett sådant krav på medborgarskap utgör olaglig diskriminering, i strid med reglerna i fördraget.
- 18 Den anger att tävlingsreglerna, enligt DLV, inte strider mot bestämmelserna i fördraget, eftersom idrottsverksamheten i fråga inte utgör en ekonomisk verksamhet och därmed inte omfattas av EU-rättens tillämpningsområde.
- 19 Den hänskjutande domstolen understryker visserligen att Daniele Biffi är en senioridrottare som, trots betydande resultat, förblir en amatöriddrottare som inte bedriver någon ekonomisk verksamhet när han deltar i mästerskap. Den vill emellertid få klarhet i om tillämpningen av EU-rätten inom sportområdet fortfarande är beroende av utövandet av en ekonomisk verksamhet. Härvidlag nämner den hänskjutande domstolen att unionsrätten nu uttryckligen hänvisar till sport i artikel 165 FEUF och att unionsmedborgares rätt att utan diskriminering uppehålla sig i en annan medlemsstat i enlighet med artiklarna 18, 20 och 21 FEUF inte är beroende av utövandet av en ekonomisk verksamhet.
- 20 Samtidigt som den hänskjutande domstolen hyser tvivel i detta avseende, anser den att medborgare i en medlemsstat i princip ska kunna delta i idrottsmästerskap i en annan medlemsstat. Undantag skulle kunna göras, särskilt i fråga om nationella titlar och nationella mästerskap, men inskränkningarna bör vara proportionerliga och inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa idrottstävlingen.
- 21 Mot denna bakgrund beslutade Amtsgericht Darmstadt (Distriktsdomstolen i Darmstadt, Tyskland) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:
- ”1) Ska artiklarna 18, 21 och 165 FEUF tolkas så, att en bestämmelse i tävlingsreglerna för ett friidrottsförbund i en medlemsstat, enligt vilka det för deltagande i nationella mästerskap krävs medborgarskap i den medlemsstaten, utgör en otillåten diskriminering?
- 2) Ska artiklarna 18, 21 och 165 FEUF tolkas så, att ett [idrotts-]förbund i en medlemsstat otillåtet diskriminerar amatöriddrottare som inte är medborgare i den medlemsstaten, när det visserligen möjliggör för dem att delta i nationella mästerskap, men endast låter dem ställa upp ’utom tävlan’ eller ’utan placeringsregistrering’ och inte låter dem delta i finaler och slutomgångar?
- 3) Ska artiklarna 18, 21 och 165 FEUF tolkas på så sätt att ett [idrotts-]förbund i en medlemsstat på ett orättmätigt sätt diskriminerar amatöriddrottare som inte är medborgare i den medlemsstaten, genom att utesluta dem från tilldelning av nationella titlar eller placering?”

Begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet

- 22 Efter det att generaladvokaten föredragit sitt förslag till avgörande begärde DLV genom skrivelse av den 20 mars 2019 att den muntliga delen av förfarandet skulle återupptas på grund av att förslaget till avgörande huvudsakligen bygger på artikel 49 FEUF, medan de frågor som har hänskjutits endast avser artiklarna 18, 21 och 165 FEUF. Parterna har således inte haft möjlighet att yttra sig över den eventuella inverkan som artikel 49 FEUF kan ha på utgången av målet vid den nationella domstolen.

- 23 Enligt artikel 83 i domstolens rättegångsregler får domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, när som helst besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas, bland annat om domstolen anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna.
- 24 I förevarande mål bedömer domstolen att den har alla nödvändiga uppgifter för att besvara frågorna och att målet inte ska avgöras på grundval av ett argument som grundas på artikel 49 FEUF och som inte har diskuterats mellan parterna.
- 25 Det saknas således anledning att återuppta den muntliga delen av förfarandet.

Prövning av tolkningsfrågorna

- 26 Den hänskjutande domstolen har ställt sina frågor, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artiklarna 18, 21 och 165 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt idrottsförbunds regelverk, såsom det som är i fråga i det nationella målet, varigenom en unionsmedborgare – som är medborgare i en annan medlemsstat och som sedan många år bor i den medlemsstat där det förbund är etablerat där han tränar löpning på amatörnivå i seniorklassen – inte får delta i nationella mästerskap i dessa grenar på samma sätt som medborgare i denna medlemsstat i det att han, även om han uppfyller alla villkor utom det avseende medborgarskap, endast får delta i dessa mästerskap ”utom tävlan” eller ”utan klassificering”, utan att kunna tävla i finalen och utan att kunna bli nationell mästare, och kan till och med helt nekas rätt att delta i dessa mästerskap.
- 27 I detta avseende bör det noteras att en unionsmedborgare, såsom Daniele Biffi – italiensk medborgare som har förflyttat sig till Tyskland, där han har varit bosatt i 15 år –, har utövat sin rätt till fri rörlighet i den mening som avses i artikel 21 FEUF.
- 28 I enlighet med domstolens fasta praxis är ställningen som unionsmedborgare avsedd att vara den grundläggande ställningen för medlemsstaternas medborgare så att medborgare som befinner sig i samma situation behandlas lika i rättsligt hänseende, oberoende av nationalitet och med förbehåll för de uttryckliga undantag som föreskrivs i det avseendet (dom av den 20 september 2001, Grzelczyk, C-184/99, EU:C:2001:458, punkt 31).
- 29 Såsom domstolen redan har slagit fast omfattas situationen för en unionsmedborgare som har använt sin fria rörlighet av tillämpningsområdet för artikel 18 FEUF, i vilken principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet slås fast (dom av den 13 november 2018, Raugevicius, C-247/17, EU:C:2018:898, punkt 27).
- 30 Denna artikel är avsedd att tillämpas på en unionsmedborgare som, i likhet med Daniele Biffi, är bosatt i en annan medlemsstat än den där han är medborgare, i vilken han avser att delta i idrottstävlingar som amatör.
- 31 Vidare har domstolen redan slagit fast att unionsrätten garanterar varje medborgare i en medlemsstat såväl en frihet att bege sig till en annan medlemsstat för att utöva en verksamhet som löntagare eller egenföretagare som att bo där efter att ha utövat en sådan verksamhet och att tillträdet till de fritidsaktiviteter som erbjuds i den staten utgör en följd av den fria rörligheten (dom av den 7 mars 1996 i mål C-334/94, kommissionen/Frankrike, EU:C:1996:90, punkt 21).
- 32 Domstolen har också slagit fast att de rättigheter som en unionsmedborgare ges enligt artikel 21.1 FEUF framför allt syftar till att underlätta för den berörde unionsmedborgaren att successivt integreras i samhället i den mottagande medlemsstaten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2017, Lounes, C-165/16, EU:C:2017:862, punkt 56).

- 33 Vidare återspeglar artikel 165 FEUF idrottens stora sociala betydelse i unionen, bland annat amatöridrotten, som lyftes fram i förklaring nr 29 om idrott som är bilagd slutakten från den konferens som antog texten till Amsterdamfördraget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 1995, *Bosman*, C-415/93, EU:C:1995:463, punkt 106, och dom av den 13 april 2000, *Lehtonen och Castors Braine*, C-176/96, EU:C:2000:201, punkt 33) och idrottens roll som en faktor för integration i samhället i den mottagande medlemsstaten.
- 34 Det följer av artikel 21.1 FEUF i förening med artikel 165 FEUF att amatöridrotten, särskilt inom en idrottsförening, gör det möjligt för unionsmedborgare som är bosatta i en annan medlemsstat än den där han eller hon är medborgare att skapa band till samhället i den stat dit de har flyttat och uppehåller sig, eller att stärka dessa band. Detta gäller även för deltagande i idrottstävlingar på alla nivåer.
- 35 Därav följer att en unionsmedborgare, såsom Daniele Biffi, har rätt att åberopa artiklarna 18 och 21 FEUF när han inom ramen för den mottagande medlemsstatens samhällsliv utövar en amatöridrott på tävlingsnivå.
- 36 Frågan uppstår dock om de nationella idrottsförbundens regler omfattas av bestämmelserna i fördraget på samma sätt som regler som antagits av staten.
- 37 I detta avseende ska det erinras om att det följer av fast rättspraxis att de grundläggande friheterna och förbudet mot diskriminering på grund av nationalitet som fastställs i fördraget ska iakttas även i icke-statliga regler som avser att på ett kollektivt sätt reglera förvärvsarbete och tillhandahållande av tjänster (se, bland annat, domarna av den 12 december 1974, *Walrave och Koch*, 36/74, EU:C:1974:140, punkt 17, av den 15 december 1995, *Bosman*, C-415/93, EU:C:1995:463, punkt 82, av den 18 december 2007, *Laval un Partneri*, C-341/05, EU:C:2007:809, punkt 98, och av den 16 mars 2010, *C-325/08 Olympique Lyonnais*, EU:C:2010:143, punkt 30).
- 38 Domstolen har således slagit fast att avskaffandet mellan medlemsstaterna av hinder för den fria rörligheten för personer och friheten att tillhandahålla tjänster, som är ett av Europeiska gemenskapens grundläggande mål enligt artikel 3 c i EEG-fördraget (upphävd genom Lissabonfördraget) och som i sak har ersatts av artiklarna 3–6 FEUF, skulle undergrävas om avskaffandet av statliga hinder skulle kunna neutraliseras av hinder som uppkommer genom att föreningar eller organ som inte lyder under offentlig rätt utövar sitt rättsliga oberoende (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 1974, *Walrave och Koch*, 36/74, EU:C:1974:140, punkt 18).
- 39 Den princip som utvecklats i domstolens praxis är även tillämplig på sådana fall där en grupp eller en organisation utövar vissa befogenheter gentemot enskilda och kan föreskriva villkor för dem som inkräktar på utövandet av de grundläggande friheter som garanteras i fördraget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2000 i mål C-411/98, *Ferlini*, EU:C:2000:530, punkt 50).
- 40 Av detta följer att de regler som ett nationellt idrottsförbund har antagit, såsom de som är i fråga i det nationella målet, som reglerar unionsmedborgarnas tillgång till idrottstävlingar, omfattas av bestämmelserna i fördraget, särskilt artiklarna 18 och 21 FEUF.
- 41 Det ska därför prövas om sådana regler är förenliga med dessa artiklar.
- 42 Den hänskjutande domstolen har härvidlag angett att en unionsmedborgare, såsom Daniele Biffi, behandlas annorlunda än en tysk medborgare sedan DLV ändrade tävlingsreglerna den 17 juni 2016.

- 43 Enligt den domstolen kan en sådan medborgare, även om han eller hon uppnår de idrottsresultat som krävs och sedan minst ett år har rätt att delta i tävlingar för en klubb som är ansluten till det nationella friidrottsförbundet, vägras rätten att helt eller delvis delta i ett nationellt mästerskap för amatöridrottare i löpning i korta distanser i seniorklassen på grund av sin nationalitet.
- 44 Härigenom skapar en sådan regel en skillnad i behandling som kan påverka rätten för denna unionsmedborgare att röra sig fritt inom unionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 november 2018, Raugevicius, C-247/17, EU:C:2018:898, punkt 28).
- 45 Det framgår av beslutet om hänskjutande att en amatöridrottare, såsom Daniele Biffi, inte kan delta i nationella mästerskap som anordnas av DLV i seniorklassen på samma villkor som tyska medborgare, trots att dessa mästerskap hör till de viktigaste tävlingarna på nationell nivå. För det fall han tillåts delta i dessa mästerskap kan han numera bara delta i kvalificeringsomgångarna utan placeringsregistrering och således inte i finalen, eller i tävlingar på tid, men utom tävlan.
- 46 Ett sådant regelverk som det som är i fråga i det nationella målet kan, såsom även TopFit och Daniele Biffi har redogjort för i sina skriftliga yttranden, också leda till att idrottare som är medborgare i en annan medlemsstat än Förbundsrepubliken Tyskland stöttas i mindre utsträckning av sina idrottsföreningar än idrottare som är medborgare i landet. Dessa idrottsföreningar kommer nämligen att ha mindre intresse av att investera i en idrottare som inte har rätt att delta i nationella mästerskap. Idrottare som är medborgare i andra medlemsstater, såsom Daniele Biffi, kan således bli mindre väl integrerade i sin idrottsförening och därmed i samhällslivet i den medlemsstat där de är bosatta.
- 47 Sådana effekter kan göra utövandet av amatöridrotten mindre lockande för unionens medborgare och utgör därför en begränsning av dessa unionsmedborgares fria rörlighet i den mening som avses i artikel 21 FEUF.
- 48 En sådan begränsning av den fria rörligheten kan dock vara motiverad endast om den grundar sig på objektiva överväganden och står i proportion till det legitima syfte som eftersträvas med de aktuella reglerna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 november 2018, Raugevicius, C-247/17, EU:C:2018:898, punkt 31).
- 49 I detta sammanhang bör det erinras om att domstolen vid upprepade tillfällen har slagit fast på idrottsområdet att bestämmelserna i unionsrätten om fri rörlighet för personer och tjänster inte utgör hinder för regler eller praxis som är motiverade av hänsyn till vissa idrottsarrangemangs särskilda karaktär och ramar, såsom matcher mellan landslag från olika länder. Denna begränsning av tillämpningsområdet för bestämmelserna i fråga får emellertid inte gå utöver det egentliga syftet med begränsningen och kan inte åberopas för att utesluta all idrottsutövning från fördragets tillämpningsområde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 1995 i mål C-415/93, Bosman, EU:C:1995:463, punkterna 76 och 127).
- 50 Eftersom tilldelningen av titeln nationell mästare i en viss idrottsgren, vid första anblick, inte omfattar alla tävlingar på nationell nivå inom den idrottsgrenen, har tilldelningen en begränsad effekt på själva utövandet av den aktuella idrottsgrenen. I likhet med vad som har slagits fast vad gäller sammansättningen av landslag, är det berättigat att förbehålla en nationell medborgare titeln nationell mästare inom en viss idrottsgren, då nationaliteten kan anses vara det som kännetecknar själva titeln nationell mästare. De begränsningar som följer av detta syfte ska dock vara förenliga med proportionalitetsprincipen.
- 51 DLV anser att det i egenskap av ett idrottsförbund kan anta sina regler självständigt och att allmänheten förväntar sig att den nationella mästaren i en stat är medborgare i den staten. DLV gör vidare gällande att det finns två särskilda förklaringar som motiverar dess regler. För det första tjänar utnämningen av nationell mästare och den andra och tredje bästa nationella idrottaren till att välja ut de idrottare som kommer att företräda sitt land vid internationella mästerskap, såsom vid

Europamästerskapen, i detta fall med förkortningen "GER", som avser "Germany", det vill säga Tyskland. För det andra anger DLV att det inte är möjligt att skilja åldersgrupperna åt och införa ett undantag för senioridrottare i förhållande till ungdomar under 20 år och till elitkategorin.

- 52 Vad för det första gäller påståendet att idrottsförbund fritt kan anta sina regler bör det erinras om, såsom redan angetts i punkt 40 ovan, att den självständighet som dessa privata föreningar har när det gäller att anta idrottsregler inte får göra det möjligt för dem att begränsa utövandet av de rättigheter som enskilda har enligt fördraget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 1995, *Bosman*, C-415/93, EU:C:1995:463, punkt 81).
- 53 Det ska understrykas att den omständigheten att en regel enbart rör idrott inte innebär att den per automatik är undantagen från fördragets tillämpningsområde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2006, *Meca-Medina och Majcen/kommissionen*, C-519/04 P, EU:C:2006:492, punkt 33).
- 54 Argumentet att allmänheten förväntar sig att den nationella mästaren i ett land ska vara medborgare i det landet motiverar därför inte vilka begränsningar som helst i fråga om utländska medborgares deltagande i nationella mästerskap.
- 55 Det är därför nödvändigt att även pröva de särskilda motiveringar som DLV åberopar.
- 56 När det gäller den första motiveringen, det vill säga utnämningen av en nationell mästare som kommer att företräda sitt land i internationella mästerskap, framgick det av förhandlingen vid domstolen att DLV självt inte väljer vilka som ska delta i internationella mästerskap i seniorklassen. I stället kan de idrottare som tillhör en klubb som är ansluten till DLV och som har uppnått de resultat som krävs, delta i dessa mästerskap oberoende av nationalitet, och själva anmäla sig. En medborgare från en annan medlemsstat än Förbundsrepubliken Tyskland kan således bli Europamästare i löpning i seniorklassen genom att tävla för Tyskland. Enligt DLV:s egna uppgifter väljer förbundet ut de bästa nationella idrottarna att delta i internationella mästerskap endast inom elitkategorin.
- 57 När det gäller den andra motiveringen som DLV har angett, det vill säga att det är nödvändigt att införa samma regler för alla åldersklasser, följer det av föregående punkt att detta inte stöds av DLV:s uttalanden om hur urvalet av idrottare sker på internationell nivå, där det framgår att urvalet endast avser elitkategorin.
- 58 Ingen av de två motiveringar som anförts av DLV bygger således på objektiva överväganden.
- 59 Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera om det finns andra skäl till grund för reglerna om att de som inte är medborgare i landet delvis nekas deltagande i nationella mästerskap.
- 60 I detta avseende bör det återigen erinras om att även om det är de berörda enheterna, såsom arrangörerna av mästerskapen eller idrottsförbunden, som ska fastställa lämpliga regler för att säkerställa att tävlingarna förlöper smidigt (dom av den 11 april 2000, *Deliège*, C-51/96 och C-191/97, EU:C:2000:199, punkt 67), får dessa regler inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas (dom av den 13 april 2000, *Lehtonen och Castors Braine*, C-176/96, EU:C:2000:201, punkt 56).
- 61 När det gäller argumentet att det rör sig om en individuell idrott genom att tävlande successivt elimineras, i förevarande fall kortdistanslöpning med åtta banor, är det visserligen sant att om en eller flera utländska medborgare deltar i finalen, kan detta hindra en nationell idrottare från att vinna mästerskapet och förhindra att de bästa nationella idrottarna utses.

- 62 Även i sådana idrotter får emellertid den omständigheten att utländska medborgare inte får delta i finalen inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet. Härvidlag måste hänsyn tas till det faktum att utländska medborgare i seniorklassen under många år inte uteslöts från tävlingar i Tyskland.
- 63 Det ankommer på den nationella domstol som har till uppgift att kontrollera om det eventuellt finns andra skäl, att genomföra denna kontroll med beaktande av det mål som följer av artikel 21.1 FEUF i förening med artikel 165 FEUF att öppna upp tävlingarna i större grad och med beaktande av vikten av att integrera de som är bosatta i landet, särskilt de som är bosatta i den mottagande medlemsstaten sedan länge, såsom Daniele Biffi.
- 64 Vad därefter gäller den totala uteslutningen från nationella mästerskap, har DLV angett att detta inte är aktuellt i det nationella målet, eftersom Daniele Biffi borde kunna fortsätta att delta i dessa mästerskap. Det framgår emellertid av beslutet om hänskjutande att Daniele Biffi inte fick tävla i ett nationellt mästerskap år 2017. Enligt det förtydligande avseende regelverket som DLV gav i sitt skriftliga yttrande, framgår det i övrigt att det krävs ett tillstånd för att en utländsk medborgare som är medlem i en förening som är knuten till DLV ska få delta, varför ett sådant uteslutande fortfarande är möjligt.
- 65 Härvidlag ska det erinras om att för att ett sådant system med förhandstillstånd ska vara motiverat enligt artiklarna 18 och 21 FEUF måste det i alla händelser vara grundat på objektiva, icke-diskriminerande kriterier som är kända på förhand så att det begränsar DLV:s utrymme för skönsmässig bedömning för att det inte ska användas godtyckligt (se för ett liknande resonemang, bland annat, dom av den 20 februari 2001, Analir m.fl., C-205/99, EU:C:2001:107, punkt 38).
- 66 Det bör också noteras att eftersom det finns ett system för att en utländsk idrottare ska kunna delta i ett nationellt mästerskap, åtminstone i kvalificeringsomgångarna och/eller utom tävlan, förefaller det under alla omständigheter vara oproportionerligt att helt utesluta en sådan idrottare från dessa mästerskap på grund av hans eller hennes nationalitet.
- 67 Mot denna bakgrund ska frågorna besvaras enligt följande. Artiklarna 18, 21 och 165 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt idrottsförbunds regelverk, såsom det som är i fråga i det nationella målet, varigenom en unionsmedborgare – som är medborgare i en annan medlemsstat och som sedan många år bor i den medlemsstat där det förbund är etablerat där han tränar löpning på amatörnivå i seniorklassen – inte får delta i nationella mästerskap i dessa grenar på samma sätt som medborgare i denna medlemsstat eller endast får delta "utom tävlan" eller "utan placeringsregistrering" utan att kunna tävla i finalen och utan att kunna bli nationell mästare, såvida inte detta regelverk är motiverat av objektiva skäl som står i proportion till det legitima mål som eftersträvas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

Rättegångskostnader

- 68 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artiklarna 18, 21 och 165 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt idrottsförbunds regelverk, såsom det som är i fråga i det nationella målet, varigenom en EU-medborgare – som är medborgare i en annan medlemsstat och som sedan många år bor i den medlemsstat där det förbund är etablerat där han tränar löpning på amatörnivå i

seniorklassen – inte får delta i nationella mästerskap i dessa grenar på samma sätt som medborgare i denna medlemsstat eller endast får delta ”utom tävlan” eller ”utan placeringsregistrering” utan att kunna tävla i finalen och utan att kunna bli nationell mästare, såvida inte detta regelverk är motiverat av objektiva skäl som står i proportion till det legitima mål som eftersträvas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

Underskrifter